18.10.2022
Salmi Olli

Eduskunnan suurelle valiokunnalle

Jatkokirjelmä UJ 25/2022 vp - U 72/2021 vp

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta, direktiiviksi direktiivien 2013/36/EU ja 2014/59/EU muuttamisesta ja asetukseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta (Basel III -standardien täytäntöönpano)

FA toivoo lisää konkretiaa ja selkeyttä Suomen neuvottelutavoitteisiin

- Neuvotteluiden edetessä on olennaista, että Suomen neuvottelijoilla on selkeät ja konkreettiset neuvottelumandaatit, joita heidän pitää edistää
- Taloustilanteen vaikeutuessa on tärkeää, että lainanottajien ehtoja ei tiukennettaisi Baselin standardien tarpeettoman tiukoilla ja Suomen erityispiirteisiin sopimattomilla ja epätarkoituksenmukaisilla ehdoilla
- Suomen erityispiirteet tulee sovittaa Baselin standardeihin ja Baselin tavoitetta riskiperusteisuuden lisäämisestä tulee puolustaa
  - Finanssiala on laatinut Baselin standardien tavoitteiden kanssa yhtenevät konkreettiset ehdotukset, joita se toivoo edistettävän
- Finanssiala on yllättynyt viranomaisten laatimien vaikutusarvioiden suurista muutoksista. Arviot eivät tunnu olevan linjassa mm. EBAn laatimien EU-tason arvioiden kanssa.

Suuri valiokunta ja talousvaliokunta ovat asettaneet aiemmissa lausunnoissaan neuvottelutavoitteiksi ratkaisut, joilla turvattaisiin Suomen talouskasvua ja rahoituksen saatavuutta laina-asiakkaille. Suuri valiokunta mm. painotti, ettei neuvottelujen lopputuloksena syntyvä kokonaisuus saa voimaantullessaan vaarantaa matalariskisen yritys- ja asuntorahoituksen saatavuutta.

On tärkeää huomata, että saatavuuskysymys ei tarkoita pelkästään sitä, onko pankeilla mahdollisuuksia lainoittaa asiakkaitaan. Saatavuudessa on ensisijaisesti kyse siitä, voidaanko lainoja myöntää sellaisin ehdoin, että lainanottajat ovat halukkaita ottamaan lainoja. Lainojen ehtojen tulee heijastaa lainan todellista riskipitoisuutta ja tämä mahdollistetaan sillä, että sääntelyssä lainakustannuksia nostavat vakavaraisuusvaateet määritellään todellisen riskin mukaan.

FA yhtyy talousvaliokunnan lausunnossa (TaVL 18/2022 vp— U 72/2021 vp) esitettyyn, toistaa edellisillä lausuntokierroksilla lausumansa asiat ja esittää tässä lausunnossa näkemyksensä nykytilanteesta ja siihen liittyvät kantansa.

1 Tavoitteiden selkeyden ja konkreettisuuden vaatimus korostuu

Neuvottelujen edetessä neuvostossa tulee hyvin tärkeäksi, että neuvottelumandaatit ovat konkreettiset ja selkeät eivätkä abstraktit tai tulkinnanvaraiset. Tämä auttaa osaltaan Suomen neuvottelijoita, koska heillä on tällöin eduskunnan selkeä tuki takanaan.

Suuri valiokunta korosti lausunnossaan erityisesti komission ehdottaman siirtymäsäännösten tarkastelulausekkeen merkitystä, koska se luo perustan sille, että ennen siirtymäaikojen päättymistä voidaan sääntelyn soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella arvioida mahdollisten lisäehdotusten tai muutosten tarvetta sääntelyyn.

Talousvaliokunta on pitänyt siirtymäsäännöksiin sisältyvien laskentasääntöjen pysyvyyttä välttämättömänä asiana. Talousvaliokunta korostaa jatkoneuvotteluissa olevan tärkeää, että samalla kun epätarkoituksenmukaisia ehdotuksia tulee pyrkiä torjumaan, yhtä tärkeää on, että vastustamisen yhteydessä Suomi *toisi neuvotteluihin omia, parempana pitämiään ratkaisuja yhteisesti sovittujen päämäärien saavuttamiseksi. FA näkee nämä seikat tärkeinä, jotta suuren valiokunnan aiemmin lausunnossaan esittämiä tavoitteita tosiasiallisesti edistettäisiin neuvotteluissa.*

FA toteaa, että näiden *parempana pidettävien* ratkaisujen esittämisessä alkaa olla kiire. *FA:n tiedossa ei ole, että Suomi olisi neuvotteluissa esittänyt tällaisia ratkaisuja. Suomi näyttää pitkälti tukeneen komission esitykseen sisältyviä ehdotuksia.*

2 Taloustilanne ei salli toissijaisten päämäärien ajamista neuvotteluissa

Suomalaisten taloustilanne on vaikeutumassa ja rahoitustarpeet lisääntyvät. Kotitaloudet ja yritykset kohtaavat nousevia energia-, ruoka- ja muita elinkustannuksia. Koska pankit ottavat sääntelyuudistukset huomioon jo ennen niiden voimaantuloa vuonna 2025, niiden vaikutukset näkyvät jo tätä ennen etupainotteisesti mm. lainanannossa. Yhtäaikainen rahoitusehtojen kiristyminen sääntelyn seurauksena voisi aiheuttaa lisääntyviä vaikeuksia. Onkin tärkeää, että EU-neuvotteluissa keskitytään juuri Basel-neuvottelujen kannalta olennaisiin seikkoihin ja ajetaan tavoitteita, jotka turvaavat kohtuulliset lainaehdot vähäriskisille asunto- ja yrityslainoille ja edelleen kannustavat tätä kautta myös lainanottajia omien riskiensä hallintaan.

On syytä huomata, että kysymys ei ole tässä kohtaa niinkään siitä, selviävätkö pankit tulevien pääomavaateiden tasoista, sillä pankkien pääomatilanne on hyvä. Kysymys on siitä, millä ehdoin pankit voivat tehdä kannattavaa liiketoimintaa asiakkaidensa kanssa ja millaiseen liiketoimintaan pääomia kannattaa uusien vaatimusten myötä käyttää. Jos saataviin liittyvien riskien suuruutta valvonnallisesti tai lainsäädännöllisesti keinotekoisesti nostetaan, voi tämä tarkoittaa heikkeneviä lainaehtoja osalle laina-asiakkaista taloudellisen tilan heiketessä samaan aikaan.

Finanssiala onkin harmistunut viranomaisten laatimien vaikutusarvioiden yllättävästä vaihtelusta, sillä se voi hämärtää kuvaa siitä, mikä neuvotteluissa on tärkeää. Mielikuvaksi voi jäädä se, että pankkien pääomavaateet pysyvät kohtuullisina ja sen ansiosta muutoksia ei tapahdu. Tämä ei pidä paikkaansa. Pankit ovat jo sopeuttaneet

toimintaansa valvontavaateiden ja tulevan sääntelyn vuoksi ja tekevät niin vastaisuudessaankin omien strategisten valintojensa puitteissa sääntelyyn sopeutumiseksi. Nämä sopeutustoimet eivät todennäköisesti ainakaan paranna mahdollisuuksia saada kohtuullisin ehdoin rahoitusta.

Basel-uudistukseen suoranaisesti liittymättömien päämäärien kuten valtiolainojen riskipainokohtelun ajamista, ei kannattaisi priorisoida tässä tilanteessa, vaan huomio ja energia tulisi keskittää nimenomaan sääntelyn riskiperusteisuuden turvaamiseen suomalaisten lainamarkkinoiden vähäriskisten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi. Valtiolainojen vakavaraisuuskohtelun ajaminen on sinänsä tärkeä seikka, mutta se kuuluu pankkiunionin loppuunsaattamiseen eikä Basel III -uudistukseen.

3 Yksityiskohtaiset neuvottelutavoitteet

FA esittää konkreettisiksi ja selkeiksi neuvottelutavoitteiksi seuraavia, joiden se katsoo olevan suuren valiokunnan ja talousvaliokunnan tavoitteiden mukaisia:

-RS-rakentaminen täytyy sulkea yksikäsitteisesti pois spekulatiivisten kiinteistösijoitusten määritelmästä.

-Asunto-osakeyhtiöiden nykyisen sääntelykohtelun jatkuvuus ja asunto-osakkeiden kohtelu RRE-lainoina (Residential Real Estate) täytyy yksikäsitteisesti varmistaa.

-Pankkien strategiset sijoitukset (esim. pankkiryhmän vakuutusyhtiöomistukset) täytyy erottaa muista oman pääoman ehtoisista sijoituksista ja niihin täytyy saada soveltaa alhaisempaa riskipainoa (100 %:n riskipainoa).

-Vähäriskisten asuntolainojen (luototussuhde eli luoton suhde vakuuden arvoon alle 55 %, LTV eli loan-to-value) täytyy saada pysyvästi alhaisempi riskipainokohtelu kuin komission ehdotuksessa.

-Vähäriskisten yritysluottojen tulee voida saada pysyvästi alhaisempi riskipaino eikä riskipainon alhaisuus saa riippua siitä, hankkiiko yritys ulkoisia luottoluokituksia. Tämäntyyppisten ylimääräisten transaktiokustannusten keinotekoinen lisääminen ei sovi heikkenevään taloustilanteeseen.

Vähäriskisiä asuntolainoja koskien Suomen asettamat tavoitteet voidaan toteuttaa huomioimalla LTV alle 55 % lainat sekä standardimenetelmää että riskilaskentamalleja käytettäessä. Standardimenetelmään voidaan lisätä alhaisempia riskejä huomioon ottavat näitä paremmin vastaavat riskipainot ja sisäisten mallien kohdalla sallimalla kokonaisriskipainolattiaan laskentasäännön pysyvä sopeutus, joka huomioi nämä vähäriskiset lainat (siirtymäsäännön laskentasäännön pysyvyys).

Luottoluokittelemattomia yritysluottoja koskien ehdotetaan edelleen Suomen asettamien tavoitteiden saavuttamiseksi siirtymäajan kohtelun tekemistä pysyviksi. *Kompromissina* neuvoston neuvotteluissa voisi olla, että yritysluottojen vakavaraisuuslaskentaa voitaisiin myöhemmin tarkastella uudelleen, mikäli luottoluokitukset ovat yleistyneet riittävästi siten, että esim. 80 %:lla yrityksistä on

luottoluokitus. Tällöin sääntely toteutettaisiin vasta, kun markkinoiden olosuhteet tosiasiallisesti vastaisivat sitä tilannetta, jota varten sääntely on luotu. On huomattava, että ulkoisten luottoluokitusten käyttö on ylipäätään Baselin standardienkin mukaan jäsenvaltioiden täydessä harkintavallassa. FA:n ehdotus pohjautuu komission siirtymäsäännöksen pysyväksi laatimiseen edellä mainitulla tarkastelulausekkeella. Alhaisempaa riskiä vastaavan riskipainon käyttö sallittaisiin vain alhaista riskiä osoittaville yrityksille, Baselin standardien mukaisesti.

FA on tehnyt yksityiskohtaiset artiklamuotoilut kaikista em. ehdotuksista ja näille on olemassa Baselin standardeihin sopivat perustelut. Ne voidaan antaa neuvottelijoiden käyttöön ja olisi hyödyllistä, että neuvottelijat käyttäisivät niitä Suomen tavoitteiden ajamiseen.

FINANSSIALA RY

Veli-Matti Mattila

Johtaja, pääekonomisti